

надання студенту можливості самостійного використання матеріалу (система мережного доступу).

Ефективне впровадження комп'ютерного тестування студентів ставить перед викладачем проблему розробки та наукового обґрунтування теоретичної моделі тестування, формування її основних компонентів.

Однак існують певні проблеми відносно ефективного впровадження комп'ютерного тестування у вищих навчальних закладах, пов'язаних із розробка чіткої системи використання даного методу тощо.

Список використаних джерел:

1. Борисова А. О., Колесник А. О., Белікова О. Ф. Використання комп'ютерного тестування у викладанні іноземних мов. Економічна стратегія і перспективи розвитку сфери торгівлі та послуг: зб. наук. пр. – Харків: ХДУХТ, 2012. Вип. 1 (15). С. 434–439.
2. Колесник А. О., Белікова О. Ф. Комп'ютерні програми для навчання іноземної мови студентів. Економічна стратегія і перспективи розвитку сфери торгівлі та послуг: зб. наук. пр. – Харків: ХДУХТ, 2011. Вип. 2 (14). С. 763–770.
3. Солодка Т. В. Контрольное тестирование как метод контроля за результатами учебной деятельности студентов: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.01 / Харьковский государственный педагогический университет имени Г. С. Сковороды. Харьков, 1994. 170 с.

Печенюк В.В.

студентка,

Рівненський державний гуманітарний університет

ПРОЕКТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ОСНОВА ІНТЕРАКТИВНОГО РОЗВИТКУ

Сьогодні сучасна освіта потребує модернізації та вдосконалення в плані саме інформаційних технологій. Більшість людей не замислюються над тим, що освіта не стоїть на місці, вона рухається вперед з плином часу, тому варто зауважити, що технологічний прогрес глибоко вкорінився та зосередився в свідомості людей.

Освіта не може тісно переплітатися з політичним середовищем, також з фінансовою сферою, з організаційно-структурними елементами, так як вона втратить свою ідентифікацію. Освіта повинна насамперед забезпечувати повноцінний розвиток суспільства та особистості, а не вирішувати політичні проблеми. Разом з тим вона покликана розвивати сучасні інформаційно-комунікативні технології, які в майбутньому будуть забезпечувати всебічний розвиток навчально-виховного процесу, також здійснювати підготовку молоді у сфері інформаційного суспільства. Це дозволить керуватися тим, що освіта стане доступною та ефективною в плані обміну досвідом в усьому світі відомій павутині.

На сучасному етапі освіти в Україні за Загальноєвропейськими рекомендаціями пріоритетність в навчанні належить впровадження в методику таких методів викладання дисциплін, які повинні закликати, стимулювати до

викладу незалежних суджень, пояснень, спонукати до відповідальної компетентної діяльності. У зв'язку з цим постає доцільним та актуальним запровадження в навчально-виховний процес освітніх проектних технологій.

Було проведено багато досліджень у даній галузі, наприклад у вітчизняній теоретичній і прикладній педагогічній літературі було висвітлено з різних точок зору підстави та аспекти проектних технологій та їх застосування.

Розробку методу проектів здійснювали Дж. Дьюї, В. Кілпатрик, Д. Снезден, А. Папандреу, В. Монда, Д. Каттерік. У вітчизняній педагогіці метод проектів досліджували російські вчені В.В. Гузеєв, Г. Селевко, Д. Левітес, Є. Полат та українські вчені Т. Кручиніна, А. Касперський, К. Баханов.

Зокрема застосування інтерактивних методів навчання й оцінювання діяльності учнів досліджували вчителі-практики – О. Пометун, О. Пехота та інші, які розглянули роль учнів у формуванні творчої особистості та загальну концепцію освітніх технологій. Проектний підхід в управлінні навчальними закладами вивчався О. Мармазою та іншими вченими в цій галузі.

Сьогодні проектна діяльність достеменно не вивчена як в практичному, так і теоретичному плані. А отже, залишається багато питань для дослідження певних аспектів, що стосується саме проектною діяльності учнів.

Мета полягає у дослідженні поняття та розкритті інтерактивного розвитку учнів за допомогою проектних технологій.

Проект – це комплекс завдань, які в результаті приводять до запланованої мети. У 1987 році Інститутом управління проектами (США) було запропоновано таке визначення: «Проект є якимсь завданням з певними вихідними даними і бажаними результатами (цілями), які обумовлюють спосіб його вирішення».

Слово «проект» з латинської перекладається як «кинутий вперед», іншими словами це такий собі план за допомогою якого можна побудувати правильно роботу.

Метод проектів виник у США ще на початковому етапі ХХ століття. «Метод проблем» так трактували його у філософії та освіті. Зокрема Джон Дьюї, а пізніше його послідовник В. Х. Кілпатрик були першими дослідниками, яким пощастило вдосконалити принцип роботи над проектами.

Проект вимагає клопіткої праці з боку учня, тому що потрібно спочатку визнати мету, розробити організаційний план, попрацювати над планом роботи та зробити аргументовані висновки у письмовому вигляді.

Ідеї щодо проектів набули шаленої популярності у світі завдяки вдалому поєднанню теоретичних знань та практичному застосуванню у діяльності школярів. А це свою чергу привернуло увагу російських педагогів на початку ХХ століття. Запровадження технологій в Росії і в Україні закінчилися провалом, тому що ідеї проектування були недостатньо вивчені. Проте згодом метод проектів досягнув еволюції і на даному етапі стає все більш інтегрованим компонентом в системі освіти.

Важливим етапом у формуванні цілісної особистості є навчання, яке сприяє розвитку знань, умінь та навичок. Сучасна освіта потребує більш

широкого впровадження проектних технологій. З їхньою допомогою вчитель спочатку стає ініціатором, а пізніше і фасилітатором. Зазвичай вчитель-ініціатор провокує, намагається знайти правильний підхід до учня, намагається пробудити в ньому іскру, яка з часом допоможе досягти хороших результатів. Фасилітатором вчитель стає пізніше – коли учні засвоїли принципи організації самостійної роботи. Тоді вчитель просто спостерігає за навчально-виховним процесом та за потреби вносить корективи в роботу учнів.

Реформування освіти через проектну технологію є одним із ключових моментів та шляхів входження до освітнього простору. За допомогою проектних технологій учні з легкістю зможуть відкрити для себе низку компетентностей які приховували в собі. Це чудова можливість працювати в команді, відчути себе в ролі генератора ідей або ж лідером групи.

Проектні технології відкривають широкі можливості в користуванні Інтернет та ПК, а це в свою чергу дає можливість користуватися різними програмами, які призначені для створення презентацій, відеороликів, аудіо файлів та інших програм.

Проектна технологія має низку переваг, що дозволяє побачити результат діяльності, зокрема до плюсів можна віднести насамперед те, що в учнів є можливість самим обирати кращий засіб для досягнення кінцевого результату. Ще однією перевагою можна вважати конструктивність спілкування, взаємодія один з одним допомога в суперечках та розумний вихід з них. Наступною перевагою можна вважати використання різних форм організаційних робіт, а також використовувати різноманітні засоби дизайну (наприклад плакати, буклети, газети, колажі та інші). Необхідно також звернути увагу на те, що можна використовувати різні наочні матеріали (наприклад фотографії, малюнки) та сучасну оргтехніку, за допомогою якої можна програвати відео та слухати музику.

За допомогою проектних технологій вчитель не тільки зуміє розширити світогляд школярів, а й стимулює їх правильно та чітко знаходити потрібну інформацію.

Отже, проектні технології – це нова модель творчого пошуку оригінальності, нестандартного розв'язання поставлених завдань та інтерактивного розвитку. Це сприяє тому, що учні не тільки поступово отримують знання, а й набувають вміння самостійно вчитися, критично мислити і в майбутньому самостійно організовувати свою життєдіяльність.

Список використаних джерел:

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови / Укл. і гол. ред. В. Т. Бусел. – К.; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2005.
2. Дидактика середньої школи / Под ред. М. А. Данилова и М. Н. Скаткина. – М., 1975. – 256 с.
3. Лекрнер И. Я. Дидактическая система методов обучения. – М., 1976. – 348 с.
4. Освітні технології: Навч.-метод. посібник / За ред. О. М. Пехоти. – К.: А. С. К., 2004. – 256 с.
5. Пометун О., Пироженко Л. Інтерактивні технології навчання// Відкритий урок. – 2003. – № 3–4. – С. 19–27.

6. Проект (Електронний ресурс). – Режим доступу: <http://glossary.starbasic.net/index.php?title=%D0%9F%D1%80%D0%BE%D0%B5%D0%BA%D1%82>

7. Сисоєва С. Особистісно зорієнтовані технології: метод проектів // Підручник для директора. – 2005. – № 9–10. – С. 25–31.

Радченя Л.М.

вчитель математики,

Киликівський навчально-виховний комплекс

«Дошкільний навчальний заклад –

середня загальноосвітня школа I-III ступенів»

ВИКОРИСТАННЯ LO CALC НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ

Інформатизація усіх суспільних процесів не просто заохочує, а навіть вимагає використання засобів ІКТ в освітньому процесі. Але необхідно відходити від простого й бездумного використання будь-яких засобів ІКТ – настав час виваженого, обґрунтованого підходу до їх вибору, оскільки в даний час існує розмаїття засобів, що можуть бути використані для розв'язання однієї й тієї ж навчальної задачі. Тому серед пріоритетів необхідно враховувати й наявність ліцензії, тобто надавати перевагу або ж вільнопоширюваним або ж хмароорієнтованим засобам.

Саме тому метою роботи є розгляд методичних аспектів використання вільнопоширюваного табличного процесору LO Calc (є аналогом MS Excel), що входить до крос-платформового пакету Libre Office.

Питання використання табличного процесору LO Calc у навчанні досліджували наступні науковці: І. І. Головка, О. В. Мерзликін, Ю. В. Горошко, І. С. Мінтій [1], С. В. Шокалюк та ін.

Використовуючи будь-який засіб ІКТ, необхідно враховувати вікові особливості учнів та навчальні програми з інформатики. Згідно з новою програмою з інформатики вивчення функцій у середовищі табличного процесора передбачається у 7 класі. Відповідно, це надає можливість використовувати LO Calc при вивченні теми «Функції». Адже використання діаграм у табличному процесорі сприяє не лише наочності матеріалу, що вивчається, але й можливості швидко змінити ті чи інші дані і показати взаємозв'язок між тією чи іншою величиною.

Так, наприклад, на початковому етапі можна запропонувати заповнити таблицю за зразком, наведеним на рис. 1.

Звісно ж, для заповнення стовпців використовуються формули:

$$x: A5=A4+0,5$$

$$y1=x: B4=A4$$

$$y2=kx: C4=BS1*A4$$

$$y3=x+b: D4=A4+DS1$$

$$y4=kx+b: E4=BS1*A4+DS1$$